

Często zadawane pytania

P: Co oznacza równy i niezależny dostęp?

O: Pracodawcy oraz właściciele nieruchomości mieszkalnych i firm muszą zapewnić udogodnienia lub modyfikacje przestrzeni fizycznej bądź stosowanych zasad, aby umożliwić osobom niepełnosprawnym kontynuowanie pracy, mieszkanie lub dostęp do przestrzeni publicznej.

P: Jak równy i niezależny dostęp wygląda w praktyce?

O: Poniżej przedstawiamy kilka przykładów.

- Właściciel bloku montuje przed jego głównym wejściem rampę, tak by jego mieszkańcy jeżdżący na wózkach inwalidzkich mogli do niego wjeżdżać i opuszczać go samodzielnie.
- Klient przyprawdza ze sobą do restauracji psa-przewodnika i jest traktowany tak samo, jak wszyscy pozostali goście.
- Pracodawca zapewnia niedowidzącej pracownicy czytnik ekranowy do komputera, tak by mogła ona wykonywać powierzone zadania.

P: Kto pokrywa koszty udogodnień?

O: Za pokrycie kosztów udogodnień w niemal wszystkich przypadkach odpowiadają pracodawcy oraz właściciele nieruchomości i firm.

P: W jaki sposób pracodawcy lub właściciele nieruchomości bądź firm mają stwierdzić, jakie udogodnienia będą właściwe dla osoby niepełnosprawnej?

O: Pracodawcy oraz właściciele nieruchomości mieszkalnych i firm muszą najpierw porozmawiać z osobą proszącą o wprowadzenie zmian, aby określić możliwe rozwiązania, które pozwoliłyby osobie niepełnosprawnej na kontynuowanie pracy, mieszkanie lub dostęp do przestrzeni publicznej bądź firmy.

Możemy zapewnić pomoc osobom, które doświadczyły dyskryminacji lub były jej świadkami.

Prosimy o telefon pod numer **311** i zwrócenie się z prośbą o połączenie z **Komisją Praw Człowieka Miasta Nowy Jork (NYC Commission on Human Rights)** lub telefon bezpośrednio do Komisji, pod numer **(212) 416-0197**.

NYC

Komisja
Praw Człowieka

Biuro Burmistrza ds.
Osób z Niepełnosprawnością

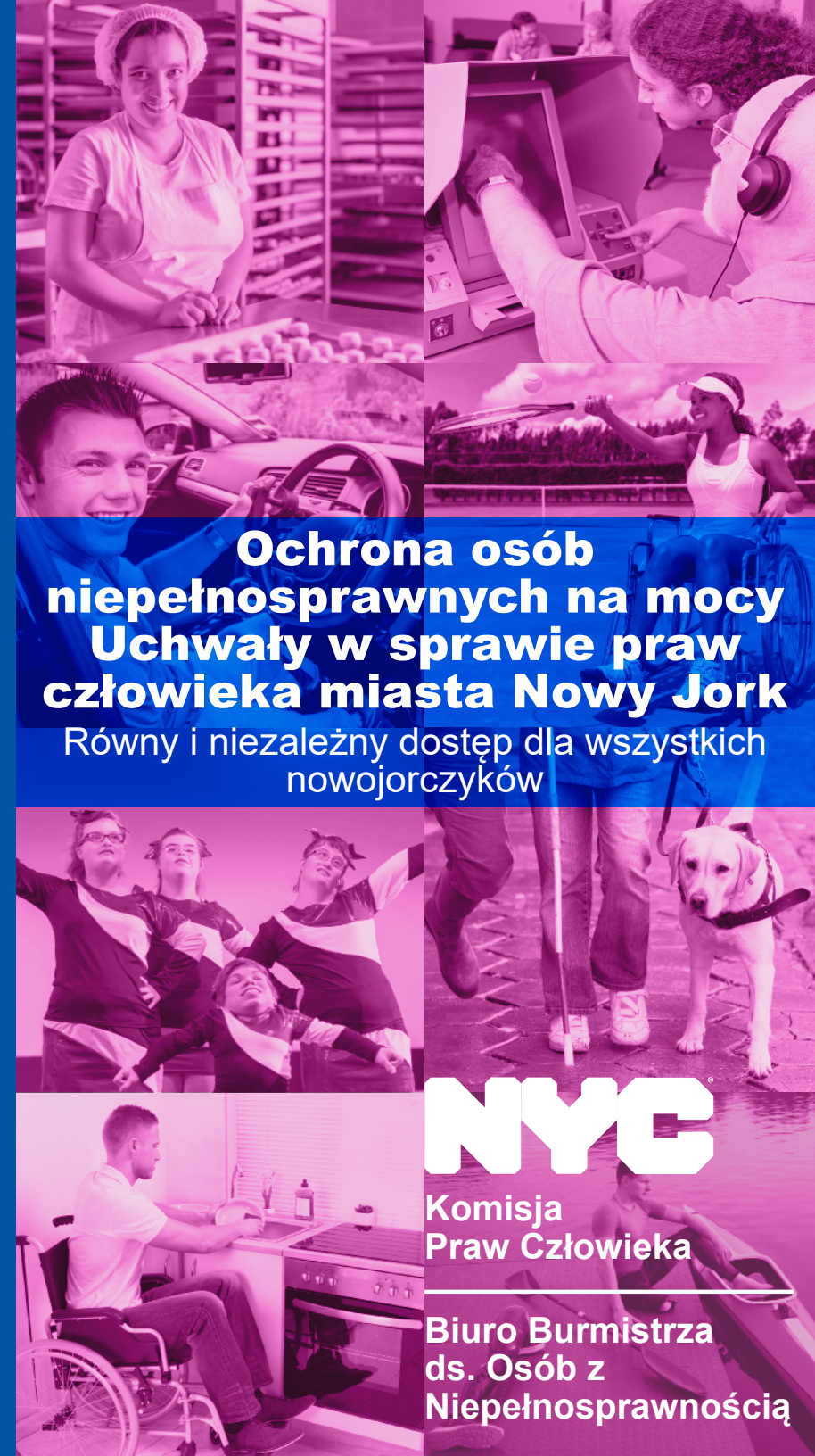
NYC.gov/HumanRights

NYC.gov/mopd

#EqualAccessNYC

@NYCCHR • @NYCDisabilities

**Ochrona osób
niepełnosprawnych na mocy
Uchwały w sprawie praw
człowieka miasta Nowy Jork**

Równy i niezależny dostęp dla wszystkich
nowojorczyków

NYC

Komisja
Praw Człowieka

Biuro Burmistrza
ds. Osób z
Niepełnosprawnością

Równy i niezależny dostęp dla wszystkich nowojorczyków

Uchwała w sprawie praw człowieka miasta Nowy Jork zabrania dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność i promuje niezależny oraz równy dostęp dla wszystkich osób z niepełnosprawnością z miasta Nowy Jork. Uchwała zasadniczo zapewnia większą ochronę niż ustawa Americans with Disabilities Act (ADA). Wymaga ona dokonania zindywidualizowanej oceny potrzeb osoby niepełnosprawnej oraz narzuca obowiązek zapewnienia udogodnień, które zaspokoją jej potrzeby. Zakłada ona również, że wszelkie udogodnienia są rozsądne, o ile ich zapewnienie nie wiąże się z „nadmiernymi trudnościami” dla pracodawcy bądź właściciela nieruchomości lub firmy.

Scenariusze ułatwiające rozpoznanie przypadków dyskryminacji

1. Barry jest niesłyszący i komunikuje się głównie w języku migowym. Gdy odwiedza gabinet kardiologa, aby umówić wizytę, wyjaśnia swoją niepełnosprawność, a następnie prosi o obecność tłumacza języka migowego w trakcie badania. Recepcjonista mówi mu, żeby się nie martwił, ponieważ lekarz zamiast tego będzie się z nim komunikował pisemnie. Barry powtarza swoją prośbę, ale recepcjonista mówi mu, że będzie musiał przyprowadzić własnego tłumacza. Barry decyduje się nie umawiać wizyty, co zagraża jego zdrowiu.
2. Kelly cierpi na chroniczne schorzenie, które wymaga od niej poddawania się zabiegom medycznym raz w tygodniu w godzinach pracy — potwierdza to dokumentacja, którą pokazała przełożonemu. Przełożony mówi jej, że w tym celu może wykorzystać wyłącznie

urlop chorobowy, a po jego wykorzystaniu zostanie zwolniona, jeśli mimo tego pójdzie na zabieg. Kelly została zwolniona po wykorzystaniu urlopu chorobowego.

3. Cztery lata temu niepełnosprawność Johna zmusiła go do jazdy skuterem dla niepełnosprawnych. Drzwi do łazienki w jego mieszkaniu były zbyt wąskie, aby mógł przez nie przejechać skuterem. John wielokrotnie prosił właściciela nieruchomości o poszerzenie drzwi do łazienki, tak by mógł samodzielnie korzystać. Właściciel powiedział Johnowi, że jego budynek nie jest przeznaczony dla osób z niepełnosprawnością, jak również że nigdy nie wynająłby mu mieszkania, gdyby wiedział, że ma tego rodzaju problemy.
4. Mary poszła na rozmowę o pracę, a pracodawca zadał jej kilka pytań dotyczących jej historii leczenia psychiatrycznego. Mimo że miała wszystkie wymagane kwalifikacje, pracodawca przestał się z nią kontaktować, gdy dowiedział się, że cierpiała z powodu stanów lękowych.

